ad hoc.ſ.d arbi.c.ij.eo.li.qđ in ꝯſenſu nō pōt:⁊ facie ꝓ hac parte quod dixi de reſcrip.ſi ꝓ te.in glo.ſed pone. Jo.an. a Medio: Id eſt de hac vita:⁊ expone vt dicit.xxiij.q.iiij.hec autem vita. ⁊ quare dicat media

Additio ibi no. b Ab eo.ſile de reſcrip.ſi groſe.(⁊ de pe.di.

re vnius eccleſie alteri dare. Sed non eſt verum vt ibi no. ⁊ de hoc per Bern. de religio. do.conſtitutus. Dic ergo ꝙ capitulum illud loquitur quādo iuſta cauſa nō ſubeſt. Vel poteſt loqui quando ipſa eccleſia in nullo iſti bi abundat:ad hoc.ſ.de preben.cum cauſam. pro iſta

j.§.hoc idem.v. itez a mortuo vel ab eo qui nō eſt perit ꝯfeſſio. Jo.an.) c Remotis. Arbitrariū erit hoc terminare ſm ꝯſiderationē te/poris q̄ ſequit.ſ. d Imminere. Habes ſilem caſum.ſ.de offi.de le.ſi is cui.eo.li. Et nō ꝙ difficultas preſtationis reddit obligationem inutilē ꝯ id ff. de ver. obli.l. ij.§.j. Item nec ſeruatur forma q̄ inerat collationi: ei ergo nō valet qđ agit.ff.de arbi.l.parui.Sol. licet in ꝯtribus grauis vl' impoſſibilis modus vel

a epiſcopo de medio cum con/ſilium nequeat tunc peti ab b eo:non erit propter hoc va/cantis beneficij collatio diffe/renda:nec etiam ſi egerit in c remotis:ita ꝙ non poſſit ip/ſius preſentia in breui haberi quia in petendo vel expectā/do eius conſilio poſſet vacan d ti beneficio periculum immi/nere. De rebus eccleſie non alienandis.

Innocentius quartus.

Perpetua alienatio facta de rebus eccleſie vacantis: et non precedente tractatu et ſine iuſta cauſa non valet. Jo.andree.

e Dudum: ca.I et infra. Di/

ctus vero archidiaconus ex f aduerſo reſpondit illas de/g h cimas illi eccleſie reſtitui nō i k debere: proferens in medi/um ordinationem quandam epiſcopi Dulmenſi de con/l ſenſu capituli ſui factam in/ter alia continentem:ꝙ idem epiſcopus attendens prouen/tus archidiaconatus Dul/m meñ.adeo fore tenues et ex/iles: ꝙ non ſufficiebant ad n eius onera ſupportanda:pre/fatas decimas archidiacona/tui memorato conceſſit:⁊ in/o fra. Quia vero in conceſ/p ſione huiuſmodi predicta ec/cleſia cum vacaret legitimo q caruit defenſore:qui ſibi pri/us ab eodem epiſcopo debu/

parte facit de ec. edi.ad audiētiā. j.⁊.c.tuā.Jo.an. n Onera.Scilicet congrue ſu/ſtentationis: ar/chiō.hoſpitalitatis ⁊ epiſcopali/um iurium.ſ.eo. de preben.monachis. Jo.an. o In conceſ/ſione huiuſmodi facta ſcilicet de decimis eccleſie tunc vacantis:ſecus ſi concedere/tur vel vniretur ipſa eccleſia va/cās:quod dic vt in Clemen.eo.ti. ſi vna.Jo.an. p Eccleſia.q̄ agebat: et nota ꝙ non ſolum in cathedrali eccle/ſia locum habet ꝙ ſedevacāte ⁊c.

ꝯditio vitiet ꝯtctū:ſecus in ſpūalibus.ſ. de cōdi.ap.c. vlt.reijcit ergo nec rē inutilē reddit. Itē periculū vaca/tiōis q̄ imutat iminet ius qđ alias eſſet ſeruāduz:ſic.ſ. de teſta.c.ij.eo.li.de offi.delega.ſi is cui.Jo.an.

Diuiſio Dudū. Et ſm hoc ſunt tres ptes. In pma actoris decifa petitio. In ſcđa rei defenſio ibi: Dictus vo. In tertia ibi:Quia vo.pape diffi/nitio trib⁹ fulcita rōnibus. Scđa ibi:Quia etiā. Tertia ibi:Preſerti. Jo.an. e Et infra. Intelligas ꝙ quidā rector cuiuſdā eccl'ie dioce.Dulmeñ.petebat ſibi ⁊ eccle/ſie ſui reſtitui ⁊ adiudicari decimas quas archidiaco/nus Dulmeñ.ꝑcipiebat in ſua parochia:que de iure et ꝯſuetudine antiq̄ ꝑtinebant ad ipaz eccl'iaz:dictus vo. ⁊c.Jo.an. f Aduerſo. ad petitionē ipſius rectoris. g Rñdit. Conteſtādo litem. ⁊ facit quod dicit de li. ꝯteſta.c.ij. h Non debere. Nec adiudicari:vt in de ciſione dixi:vt patet in fi.naz ſententia ⁊c.de ordi.cog. cum dilectus. i Proferens. Archidia.excipiendo ꝯ intentionem actoris. k In mediū,i.in iudiciū vbi eſt medium inter actorem ⁊ reum. l Capituli. Per hoc videbat valere:de his que fi.a p̄la.c.ij.⁊. iij.ſz hoc non ſufficit:ex quo diligens forma ſeruata non fuit:nec cauſa ſuberat ⁊ vacabat eccleſia:vt ſequitur.Jo.an. m Tenues. Juſta videbatur cauſa:ſed non apparu/it vera:vt dicitur in fi.Sz nunquid dices iſtam iuſtam cauſam indiſtincte ſi alꝰ fuiſſet tunc vera? certe ſic.ſ.de ꝑben.expoſuiſti.nam etiam capellas poſſet annectere ob hāc cauſam:vt ibi dicit.epꝰ em̄ de conſenſu capitu/li ſui pōt eccleſiam ⁊ res ſuas ex iuſta ⁊ honeſta cauſa alteri dare:de his que fiunt a p̄la.c.iij.⁊.c.paſtoralis.ſz contradicit expreſſis.xvj. q .j. eccleſie. vbi dicitur ꝙ antique eccleſie decimis priuari non debent:vt nouis oratorijs tribuantur:ꝑ quod capl'm indiſtincte dicebat Aug.ꝙ epiſcopus inuito ſacerdote non poterat de iu/

ſed etiam in minoribus eccleſijs:de offi.ordi.cum vos. (Idem ſm Hoſtieñ.in qualibet dignitate vel ꝑſonatu qui remittit ad ſum.ne ſe.vacā.§.de qua ſede.⁊ vide ꝙ no.ſ.de excel.p̄la.c.ij.in prima glo.Jo.an.) Addi

q Defenſore. Si igitur eccleſia (que fungitur iure minoris.ſ.de reſtitu.in integ.c.j.ſicut ergo pupillo nō habenti tutorem vel legitimum defenſorem: debet bonus defenſor vel aduocatus dari per iudicem.ff.de rebus eorum qui ſub tu.l. magis:puto.§.non paſſim in fi.ſicut ⁊ eccleſie vacanti.Joh.an.)caret prelato debet epiſco/pus ſibi alium deputare defenſorem vel iconomum qui res eius colligat:conſeruet:⁊ gubernet.lxxv.diſ.quoni/am quidam.de offi. ordi.cum vos.C. de epiſco.⁊ cleri. omnes.§.hec nihilominus. ⁊ ad huius officium perti/net excutere ⁊ denunciare iudici quare fiat alienatio et ſi fiat propter ſoluenda debita an pecunia poſſit habe/ri aliunde:an de fructibus ſatiſfieri poſſet:aut de mo/bilibus ⁊ an potius expediat obligare q̄z diſtrahere: an de minus vtilis poſſeſſionis precio liberari poſſet:⁊ caueat iudex ne talis poſſit corrumpi.ff.de rebus eo.magis.§.non paſſim.⁊.§.ſe.his oībus ꝯſideratis defenſorem diſtrahere poterit:⁊ nihilominus epꝰ ſuā interpo/nit auctoritatem.ſ.eo.titu.c.j.de his que fiunt a prela. cum apoſtolica. Si vero epiſcopus rē menſe ſue alienet hoc faciat de conſenſu capituli ſui:⁊ archiepiſcopus (an Addi hoc ſit neceſſarium:vide quod dixi de his que fiunt a p̄la.c.j.in fine. Innocen.hic dicit hoc ſm quoſdam:⁊ ꝓ hoc facit ꝙ ipſe Innocen.no.eo.titu. vt ſuper in fine.⁊ ꝙ ibi ſcripſi hic ponit Archidiaco. Sed Hoſtieñ.ſim/pliciter hoc ponit remittens ad no. per ſe.ſ. eo.lib.de ſup.negli.p̄la.romana.q̄ videas in ſum.de offi.ordi.§. qđ ꝑtinet.v.ꝑmutat.ad idē in ſum.ſ.eo.ti.§.iij.v. res aūt. Idem Jo.mo.Jo.)an.auc.iterponet.ad hoc.ix.q. iij.c.ij.xcvj.diſ. bene quidem.circa finem ſm Hoſtieñ.

a erat deputari. Quia etiã tra
ctatus ſolennis et diligens
qui in talibus cõceſſionibus
b perpetuis et alienationibus
rerum eccleſiaſticarum exigi/
tur non fuit habitus in ea/
dez: ordinationem ⁊ conceſſi
c onem ipſam (Preſertim cum
euidens neceſſitas quare fie/
ri deberet vel vtilitas non
ſubeſſet) de fratrum noſtro/
rum conſilio decernimus nõ
valere dictas decimas ipſi/
d e us eccleſie tanq̃ pertinentes
ad eam ſententialiter adiudi
care curãtes. Gregorius de
cimus in ꝯcilio generali Lu/
gdunẽ. Primo ꝓhibet ſũ/
miſſionem eccleſiarum ſuorũ
immobilium bonorum vel iu
rium fieri laicis abſq; conſen
ſu capituli et licentia pape.
Secundo caſſat contractus
quocunq; firmitate vallatos
contra hec decreta faciẽdos.
Tertio punit prelatos con/
trafacientes et clericos non
contradicentes laicos qui ip
ſos prelatos ad hoc compu/
lerunt vel compellẽt. Quar/
to precipit laicos per tales
contractus eo caſu quo va/
lent vltra debitum non vſur/
pare et penam apponit. hoc
dicit. Johã. an. ca. II

f Hoc conſultiſſimo pro/
g hibemus edicto: vni/
uerſos et ſingulos prelatos
h eccleſias ſibi commiſſas bo/
i k na immobilia ſeu iura ipſa/
rũ laicis ſubmittere ſubijcere
l ſeu ſupponere abſq; capitu/

a Tractatus. ſm qd no. de his q̃ fi. a p̃la. tua. ⁊ dz di
Additio ligẽter fieri ⁊ vtile (nõ dicit neceſſariũ: qd pz p p ſingu/
lare. nõ em̃ dic̃ tractatus ſolẽnes ⁊ diligẽtes. Sz ponit
ſingulare: ⁊ ẽ ſi. qd no. in Cle. cãm. §. vez. in glo. licet. ꝙ
de h tractatu ⁊ eius forma vide in Specu. de loca. §. ſe/
quit. v. ⁊ ſcias.
Jo. an.) eſt ſepi/
us id facere ne d
cipi poſſit: de p/
ba. tertio. ibi: q̃/
Queſtio tiens ⁊c. Solet
dubitari: nunqd
valeant conſen/
ſus canonicoꝝ
nõ habiti in cõi:
⁊ dixit Laur. ꝙ
nõ: ad. l. ff. de ſer
ui. ruſti. p̃di. per
fundum: Rñdet
illud verum in re
cõi pluribꝰ vt ſin
gulis. ⁊ idem te/
net Hoſti. in di/
cta decret. tua. ⁊
approbare vidẽ/
tur Inno. ⁊ Cõ/
poſt. de ꝯſue. cuz
ꝯſuetudinis. Ho
ſtiẽ. de his q̃ fi.
a p̃la. cũ ap̃lica.
⁊ in ſũma ipſiꝰ ti.
circa p̃n. dic̃ ꝙ. nã
lz inueniat in ele
ctiõe ꝙ requirat
cõis ꝯſenſus: de elec. i geneſi. ſecꝰ in alienatiõe. eo. ti. cuz
vos. xij. q. ij. ſi q̃ de rebꝰ. ⁊ ad h ꝯcor. qd oli h no. Ber. q̃
dixit ꝙ ſpãle erat in electiõe qd a p̃ncipio erat nullũ po
ſtea nõ ꝯualeſcebat. s. d elec. audit. in alienatiõe tñ qd
a p̃ncipio non valet ꝯualeſcit ſubſequenti ꝯſenſu exnũc
nõ vt extũc. Dici põt ꝙ vbi non p̃ceſſit tractatus vera
ſit p̃ma opinio vt h: ſz ſi p̃ceſſerit ⁊ deliberauerũt alie/
nare: lz ſingulariter ꝯſentiãt: valeat ꝯſenſus ⁊ locũ hz
ſcũda opi. Sed querit h Ber. nũquid ſolẽnitas. l. hoc
ius porrectum in alienatiõe reꝝ eccleſie locum hz: ⁊ di/
Additio xit Berñ. (⁊ Inno. h ꝯcor. Joh. xij. q. j. videntes. in. j.
glo. ⁊ facit quod no. x. q. ij. §. ꝙ ſi. xij. q. ij. in ſum. ⁊. xvij
q. iiij. nullus. ⁊ Fran. h dicit ꝙ illa ſolennitas de facto
non ſeruat. Jo. an.) ꝙ nõ de neceſſitate dummodo ſer/
uet forma. xij. q. ij. ſine. nõ obſtãte ꝙ ſit incorporatũ in
Additio canonibus (id eſt in volumine decretoꝝ: vide ꝙ dixi de
reſcrip. c. ij. ſup glo. pe. Jo. an.) qz alij canones de eo nõ
faciũt mẽtionem. ⁊ fuit poſitum vt ſciret affectus p̃nci/
Additio pum ad eccl'iam. Hoſti. ꝯ ꝓpter rõnẽ ſupradictã (⁊ qz
ſm eum ꝯria opi. eſt eccl'ijs oneroſa. ⁊ ſic tollẽda de cõ/
ſue. c. j. Jo. an.) ſz tãta ſolẽnitas in diſſuetudinẽ p vſuz
ꝯriũ abijt. iiij. di. §. leges. Diſtinxerunt aũt h Innoc. ⁊
Dria inter Hoſtiẽ. inter decretũ: auctoritatẽ ⁊ ꝯſenſum ſiue col/
decretuz laudationem. Decretũ eſt ſnia· qua iudex ꝯctum futuꝝ
auctoritatem et iuſtum forte decernit auctoritatem ſuã interponendo:
conſenſum vel aliquẽ in poſſeſſionẽ mittẽdo: vel mittendũ declarã
do. ff. de dã. infec. ſi finita. §. iulianus. ⁊. §. ſi forte. ⁊ int
ponit ante ꝯctum. ff. de rebus coꝝ. l. magis. §. nõ paſ/
ſim. ⁊. §. ſeq. Auctoritas autem eſt auctorizabilis con/
ſenſus q̃ competit ſibi ex publico officio vl' legitima ad
miniſtratione: ſicut ſunt tutores ⁊ curatores. ff. de auc.
tu. Conſenſus aũt ſiue collaudatio eſt multoꝝ volun/
tas ad q̃ res ptinet ſil' iũcta: ⁊ dicũt qdã ꝙ in alienatio

ne rei eccl'iaſtice nõ reqrit decretũ: de q̃. s. dictũ ẽ: ſz cãe
cognitio auctoritas ep̃alis ⁊ ꝯſẽſus cleri. b Perpe
tuis. Nõ ꝙ in tẽpalibꝰ in qbꝰ nõ ita ledit eccl'ia ſufficit
tacitus ꝯſenſus. s. d his q̃ fi. a p̃la. c. ij. in ppetuis exp̃ſ
ſius ⁊ tractatus ſm formam. xij. q. ij. ſine. ſm Ber.
c Preſertim.
Ecce tertiũ ꝓpẽ
qd nõ valuit con
ceſſio. Jo. an.
d Eccl'ie. Nõ
format ſnia in p/
ſonã dñi: de h. s.
de elect. q̃relam.
e Pertinẽtes
De iure cõi. s. de
deci. cũ ꝯtingat.
⁊. c. cũ in tua. s.
eo. ti. duduz. dic
vt ibi. Jo. an.
Hoc. Di/ Diuiſi
uidit in q̃t
tuor ptes que pa
tẽt in rubro. Se
cũda ibi in. §. Cõ
tractus. Tertia
ibi: Et nihilomi
nus. Quarta ibi
Ex ꝯctibus. ſm
Jo. an. (Gar. di Additio
uidit in qnq; fa/
ciẽt q̃rtã ibi: Lai
ci. Jo. an.) Boa.
diuidit in ſeptez
faciẽs ſcdaz ibi:
Nõ ꝯcedẽdo. Sextã ibi: Laici. Septimã ibi: Qui v. o.
(⁊ dic̃ Jo. mo. ꝙ h ⁊. ꝯ. de imu. ec. c. j. ꝓhibent qdã mõi Additio
alienatiõis vl' datiõis in rebꝰ imobilibꝰ. de mobilibꝰ vt
dic̃ certa regula dari nõ põt: qz ſm ꝙ donũ eſt puũ vel
magnũ tenet vl' nõ tenet. ⁊ ſi dator ẽ puꝰ vl' magnꝰ. vl'
donatarius bñmeritus vl' nõ meritus. s. de dona. c. j. ⁊
iij. xij. q. ij. terrulas. xvj. q. j. poſſeſſiones. Jo. an.)
f Cõſultiſſimo: Id eſt cũ multo ꝯſilio facto ſic fieri
debẽt iura. xxxv. q. ix. ap̃lice. ⁊. C. de legi. hũanũ. Vl'. i.
p qd eccl'ijs valde ꝯſulit. g Vniuerſos. ⁊ feminas
cõphẽdit: de h dixi. s. de elec. generali. (In glo. ij. ⁊ p Additio
h videt ꝙ eccl'ia iura ſua vl' nomẽ debitoris nõ cedat ſi
ne decreto. de miore. vide in Spe. de ceſ. act. §. j. v. ſz nũ
qd minor. Jo. an.) h Immobilia. Hec igit ꝓhibi/
tio ad mobilia: in qbus nõ ꝯſueuerũt tales fieri ſbmiſſi
ones: nõ extẽdit: lz tã mobilia q̃z imobilia ꝓhibeant ali
enari. s. eo. c. j. niſi q̃ ſeruãdo ſeruari non poſſint. C. de
admi. tu. lex q̃. Querit h Gar. nũqd clericus bñficiatꝰ
faciat fructꝰ ſuos ⁊ teſtari ⁊ donare poſſit: dixi de h. s.
de offi. ordi. p̃nti. i Iura. No. iura vl' incorpalia po
ni int imobilia bona: h em̃ in vtriſq; idẽ ius ſtatuit: ad
hoc. C. de lõ. tẽp. p̃ſcrip. l. vlt. incorpalia em̃ p̃ſcribi ha/
bẽt vt imobilia: vt ibi: ad idẽ. C. de ſa. ſan. ec. iubemus.
ij. §. j. (⁊ in auc̃. de nõ alie. §. vult em̃. coll'. ij. fac̃ ꝙ no. in Additio
Spe. de reſti. ſpo. §. nũc ꝯdicamꝰ añ fi. Jo. an.) k Ip
ſaꝝ. ſ. eccl'iaꝝ. ⁊ ſic no. bonoꝝ eccl'iaſticoꝝ dñium penes
eccl'az ẽẽ. d q̃ dic vt no. xvj. q. j. c. vl. xij. q. j. expedit. d v.
ſig. ſi cã. (dic̃ h Gar. ⁊ pꝰ cũ Jo. mo. ꝙ eccl'ia. i. ꝯgrega/ Additio
tio fideliũ cuiꝰ chriſtus ẽ caput hz dñium. Sz paupeꝝ
ſunt q̃ ad ſuſtẽtationẽ: ⁊ clericoꝝ q̃ ad admiſtrationẽ.
⁊ ſic dic̃ ꝯcordari ꝯria. Jo. an.) l Supponere. ꝓ eo/
dem ponunt: vel ſingulis ſingula referas (ſcz ſm ordi/ Additio
nẽ lr̃e ſubmittere eccl'ias: ſubijcere bona: ſupponere iu/

ra. Jo.an.) a ¶ Cōſenſu. Iſte reqrit regularit in alie
natiōe: ⁊ etiā ꝑter hāc ꝗſtōnē requirebat in hoc caſu.
b ¶ Spāli. Nō ſufficit hͦ caſu general': ⁊ hͦ ē ius nouū ⁊
ſtatutū: q2 ī talib9 ſūmiſſiōib9 mai9 ꝑiculū verſ: ⁊ iō cau
ti9 ꝗ̄ in alijs alienatiōib9 ē agēdū. xlij. di. qeſcamus. de
elec. vbi ꝑiculū.
ff. ad carbon. l. j.
q2 qdā ſeruitus
erat (fac. ſ. de ac
cu. veniēs. de in
iur. nūnis. ⁊ hu
manioris eſt ⁊c.
xvj. q. ij. c. j. Jo.
an.) ⁊ vt laici q
ſepe vexabāt: vl'
vexari permitte
bāt eccl'ias vt eiſ
fierēt tales ſub
miſſiōes: viden
tes illas vlterius
fieri nō poſſe de
ſiſtāt a talib9: ad
hoc. ſ. de ꝯceſ. ꝑ
bē. deteſtāda (ſ.
de imu. ec. aduer
ſus. Jo.an.)
c ¶ Nō ꝯceden
do. qdā (ſcʒ cleri
cus px. Jo.an.)
male itelligētes
dicūt hͦ ꝓhiberi
emphiteoſim ⁊ a
lios ꝯtus a iure
ꝑmiſſos: ſʒ nō eſt
veruʒ: ⁊. j. poſita
diſiūctiua. ſʒ hu
ic intellectui ꝯdi
cit: nec eſt ꝑſumē
dum ⁊c. de elec.
eccl'ia veſtra. ij. ſ
eo. lib. eo. ti. cum
expediat. hͦ ꝗ ſo
nat lr̄a: q2 nō ꝓ
hibet papa bona
ipa alienari for
ma ⁊ caſibus al's
a iure permiſſis:
ſed prohibet ſub
miſſiones fieri.
Additio (Idem Guilel.
Har. Joh. mo. ⁊
Archidia.)
d ¶ Alienādo.
vēdēdo ꝑmutādo.

a li ſui conſenſu ⁊ apoſtolice ſe
b c dis licētia ſpeciali non conce
dendo bōa ipa vl' iura in em
d phiteoſim ſeu alias alienan
e do in forma ⁊ caſibus a iure
permiſſis: ſed conſtituēdo vl'
recognoſcendo ſeu profiten
do ab illis ea tanꝗ̄ a ſuperio
ribus ſe tenere ſeu ab ipis ea
f dem aduocando prout in qui
g buſdam partibus vulgariter
dicit auoyer: vel ipos patro
nos vel aduocatos eccleſiaꝝ
ſeu bonorum ipſarum perpe
h tuo aut ad tempus non modi
cum ſtatuēdo. ¶ Cōtractus
i aūt oēs etiā iuramenti pene
vl' alteri9 cuiuſlibet firmitatis
adiectiōe vallatos qs de tali
bus alienationib9 ſine huiuſ
modi licentia ⁊ conſenſu con
tigerit celebrari: ⁊ quicquid
k ex eis ſecutum fuerit: decer
nimus adeo viribus omnino
carere: vt nec ius aliquod tri
l buant nec ꝑſcribendi etiam
cauſam parent. ¶ Et nihilo
minus prelatos qui ſecus fe
m cerint ipſo facto ab officio et
n adminiſtratiōe: clericos etiaʒ
qui ſcientes contra inhibitio
nem predictam aliquid eſſe
o preſumptum id ſuperiori de
nunciare neglexerint: a ꝑce
ptione beneficiorum que in
p q eccl'ia obtinēt ſic grauata tri
ennio ſtatuim9 eſſe ſuſpēſos.

Laici vo q ꝑlatos vel capl'a
eccleſiarum ſeu alias ꝑſonas
eccl'iaſticas ad ſubmiſſiones
r huiuſmōi faciēdas hactenus
s cōpulerūt: niſi poſt competē
tem monitionem remiſſa ſub
miſſione quam ꝑ vim vel me
tum exegerant eccleſias ⁊ bo
na eccleſiaſtica eis ſubmiſſa
t taliter in ſua libertate dimit
tāt. Illi vero qui de cetero ꝑ
latos vel perſonas eaſdeʒ ad
talia faciēda compulerint cu
iuſcunqꝫ ſint conditionis aut
ſtatus excōicationis ſint ſn̄ia
v innodati. ¶ Ex ꝯtibus ꝑte
rea ſuꝑ ꝑmiſſis hmōi licētia
⁊ conſenſu interuenientibus
hactenus init': vl' quos in fu
tuꝝ iniri ꝯtigerit: ſeu occaſi
one illoꝝ laici vltra id qd ex
natura cōtractū ipoꝝ vel ad
x hibita in illis lege ꝑmittitur
aliqd nō vſurpent. Qui vero
y ſecus egerint: niſi legitiē mo
niti ab huiuſmodi vſurpatio
z ne deſtiterint: reſtituēdo etiā
que taliter vſurparāt eoipſo
ſn̄iaʒ excōicatiōis incurrāt: ⁊
extūc ad ſuppōnēdū terrā ip
ſoꝝ (ſi opus fuerit) eccl'iaſti
co interdicto libere ꝓcedat.

De rerum permutatione.

Bonifacius octauus. **Non obſtantibus expectatiōibus beneficiorum permutatio fie ri poteſt. Jo.an. ca. I**

agri. ⁊ cen. queadmodū in fi. l. ii. xj. ⁊ eſt hoc ſpeciale cum
alias ex inutili contractu transferat dominium: minus
iuſtus titulus det cauſam ꝑſcribendi: ⁊ de hoc no. de ꝑ
ſcrip. ſi diligenti. ff. de dolo. elegāter. ⁊. C. de ſuffrag. l.
vna. Jo.an. m ¶ Officio: Id ē officij ſui executione: ⁊
dicit Har. (Jo.
mona. ⁊ Archi
dia.) ꝙ ⁊ a bene
ficio eſt ſuſpēſus
de ap. paſtoralis
vbi de hoc. (vide
qd no. ſ. eo. li. de
re iudi. c. j. ſuper
ver. officij.)
n ¶ Admiſtra
tiōe. Tpaliū. de
ſolu. ſi qrundaʒ.
o ¶ Denūciare.
Sumptum fuit
ex canōe. ij. q. vij.
ꝙpropt. ⁊ in auc.
coll'. ij. de nō alie
nan. aut permu.
re. eccle. §. ij. qui
incipit: iconomū.
Clericus ergo vi
dens ꝑlatū in hͦ
delinqre denūcia
re dʒ: qd ſi nō fe
cerit punit vt hͦ:
⁊ ſi iuraſſet non
accuſare: nihilo
minus denunci
at. ſ. de iureiur.
queadmoduʒ in
fi. ⁊ nō obſtante
ꝑmiſſiōe obediē
tie accuſat: de ac
cuſa. ex parte.
p ¶ Sic graua
ta. Ad idē. ſ. eo.
li. de elec. cupien
tes. §. ceterum. ⁊
ea. ſi cōpromiſſa
rius in fine.
q ¶ Triēnio. hͦ
referas tā ad ſuſ
pēſionē ꝑlatoruʒ
ꝗ̄ clericoꝝ (idem Addi
Guil. ⁊ archid.)
r ¶ Hactenus.
Idē ſm Guil. ⁊
Har. ſi p9 iſtā cō
ſtitutionē. j. duos mēſes a tpe pblicatōis. in auc. vt fac.
no. ꝯſtl. ī Rica i ꝑn. ti. qd vex puto niſi ꝑus hͦ ſciuerit:
ad hͦ. ſ. e. li. 6 ꝑbē. cū ſingl'a. s ¶ Cōpetētē. i. trinā. xx
iiij. q. iij. de illicita. de ſen. ex. ſacro. niſi facti neceſſitas a
liud ſuaderet. j. de ſen. ex. ꝯſtōnē. t ¶ Dimittāt. Tolle
qd ē. j. excōicatiōis ⁊c. in iſto igit caſu necaria ē moni
tio: ſʒ in ſeqnti nō. v ¶ Ex ꝯtib9. nūqd debeat obſer
uari in ꝯtib9 licite fact' anecte. x ¶ Lege. vt ſi lex vl'
pactū fuit appoſitū in ꝯtu illud ſeruet: al's fiat qd exi
git natura ꝯtus: ⁊ ſic ꝯtus ex ꝯuentione legem acci
piunt. j. de regu. iur. contractus. cum ſuis ꝯcor. Jo.an.
y ¶ Sec9. Vſurpādo ꝯ naturā vel pactū appoſitum.
z ¶ Reſtituēdo. ⁊ ſic nō ſufficit a ꝗuaminib9 abſtinere
niſi vſurpata reſtituāt. xliij. q. vj. c. j. j. de reg. iur. pctm̄.

e ¶ Caſib9. Caſus hēs nō. xij. q. ij.
Additio in ſūma. (q lʒ ſint multi reducunt ad qttuor ibi nōtos.
Jo.an.) f ¶ Aduocādo. i. tāꝗ̄ ab aduocati recogſcē
do. g ¶ Partib9. gallicāis. h ¶ Nō modicū. ad mo
dicū ꝗ tps pn̄t vocari in ꝑronos vel defenſores: q2 tūc
in modico tpe nō eſt ꝑiculū. ff. de iudi. ſi debitori. Pōt
aūt dici modicū tps. j. x. an. vel ſm Guil. ⁊ Har. relin
quit iudicis arbitrio ex q hͦ nō determinat inſpecto ſta
tu eccl'ie: ⁊ imminēti ꝑiculo ⁊ ꝯditiōe ꝑſonaꝝ: vt. ſ. de
offi. dele. de cauſis. ff. de iur. deli. l. j. in fi. (Idē Archid.
vide ꝙ no. in Cle. eo. ti. monaſterioꝝ. in glo. fi. Jo.an.)
i ¶ Iuramēti. Nō eīm dʒ eſſe vinculū iniqtatis. ſ. de
iureiur. c. j. cū ſuis ꝯcor. k ¶ Securū. j. de regu. iur. ac
ceſſoriū. cū ſuis ꝯcor. Jo.an. l ¶ Preſcribendi. C. de